

Vid evighetens brunnar

Sv.ps. 592:5,6 och 8

Eric Dickson

p

1. Vid e - vig - he - tens brun - nar Står
2. Oss Kris - tus där be - re - - der En
3. Vål - sig - na Gud de di - - na I

p

mf

li - vets träd i blom, Och Gud de si - - na un - - - nar Sin
e - vig hög-tids - sal Och till sin mål - - tid le - - - - der En
den - na mör-ka värld Ditt an - le - te lät ski - - - na Till

mf

Ack, kände du, Herre

Lina Sandell

Jalmar Arvinder

1. Ack, kände du, Her-re, den dar-ran-de hand, som rör-de din
2. Och sa-de du for-dom: Min dot-ter, hav tröst, din tro ha-ver
3. Tack, dy-ras-te Her-re och Fräl-sa-re god, för så-dan o-

klä-da-fäll ———, När fol-ket en gång vid Ti-be-ri-as
hul-pit dig ———, Så vis-kar du än med din ljuv-li-ga
säg-lig nåd ———. Ja, tack för ditt re-nan-de, he-lan-de

land, dig träng-de från al-la håll ———, Då
röst de frids-or-den ä-ven till mig ———, Och
blod, och tack för ditt fräls-nings-råd ———. Allt,

Julvisa

Bengt Hellman

Rune Lindsten

Moderato

I. Väl - kom - men, Je - sus,
lju - sen tänds i

rit. a tempo

till vårt hem, Väl - sig - na ju - lens fest! Det
skym - ning - en, Ditt ljus då främst bland dem må

blir ej nå - gon rik - tig jul, om Du ej är vår
ly - sa klart och med sitt sken få fyl - la helt vårt

©Bengt Hellman, Rune Lindsten